

Josie Bastiaansen-Kleinen

☆ 25 januari 1945

† 21 augustus 2007

Vandaag hebben wij zo veel redenen om triest te zijn;
want we moeten afscheid nemen van Josie.

Mam had een brede belangstelling; voor politiek, geschiedenis, muziek, literatuur en stijl. Samen met papa maakte ze verre reizen, waarvan ze intens genoot. Meestal vertrokken ze op de bonnefooi, niet bang voor barre omstandigheden. Als ze thuis waren discussieerden wij over de toestand in de wereld en praatten we over ons gevoelsleven.

Voor mama was ook haar werk in de thuiszorg heel belangrijk. Het begeleiden en ondersteunen van mensen was haar op het lijf geschreven en ze ontleende daar heel veel voldoening aan. In de afgelopen dagen hebben we vaak

gehoord dat anderen, ook van buiten haar werk, dat ook zo ervaren hebben. Dat heeft ons veel goed gedaan.

Voor ons is ze onmisbaar. Als echtgenote, omdat pap en mam elkaar zo mooi aanvulden. Als moeder, omdat ze altijd het meest waardevolle in haar dochters zag. Ze was dol op haar kleinkinderen. Nu zal ze nooit meer op hun verjaardag komen. Nu zal ze nooit meer dat ene zelfverzonnen verhaaltje vertellen of dat ene koosnaampje gebruiken, nooit meer bellen naar oma, nooit meer samen naar de dansende bomen in het bos.

In de periode van haar ziekte zijn we nog dichter bij elkaar gekomen. We realiseerden ons hoe goed we het hadden met elkaar, en hoe bijzonder dat was. We hebben dat ook tegen elkaar gezegd. Ook over haar ziekte kon gewoon gesproken worden. Tot het laatste toe hebben we alles samen meegemaakt; we waren bij haar toen ze stierf.

En nu moeten we haar toch missen.
We voelen ons bestolen van minstens 20 jaren samen.
Het is niet anders.

Jos, Anke en Lisa